

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA.”)

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉHAZISÉGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

„A Budapesti szállodások-, vendéglősök- és korezmárosok ipartársulata”-nak, az „Első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete”, a „Budapesti kávéház segéd-egylet” a „Szatmár-németi pinczér-egylet”, a „Székesfehérvári pinczér-egylet”, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet”, a Kolozsvári pinczér-egylet”, a „Győri pinczér-egylet” a „Révkomáromi vendéglősök és kávéások ipartársulata”, az „Aradi pinczér-egylet”-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet”-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéások egyesületé”-nek, az „Ujvidék szállodások-, vendéglősök és kávéások ipartársulata”-nak a „Miskolci pinczér-egylet”-nek és a „Kassai a vendéglősök kávéások, korezmárosok és pinczérek egylete”-nek.

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E .

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre ... frt 6.— Félévre... frt 3.—
Háromnegyedévre » 4.50 Evnegyedre ... » 1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VIII. kerület, Zerge-utca 19. szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

HIVATALOS RÉSZ.

A kassai vendéglősök, kávéások, korezmárosok és pinczérek egyletének Elnökségétől.

Köszönet nyilvánítás.

Egyletünk disztagja tekintetes *Stadler Károly* szállodás és vendéglős ur Budapesten 15 forintot juttatott kezeinkhez. Midőn e nagylelkű kegyadományát e helyütt nyilvánosan nyugtázzuk, egyszersmind kedves kötelességünknek tartjuk az ez irányunkban oly rendkívüli módon tanusított jóakarataért legforróbb köszönetünket és hálánkat nyilvánítani!

Kelt Kassán, 1891. év márczius hó 25-én.

A kassai vendéglősök, kávéások és pinczérek egyletének elnöksége

Tempora mutantur.

A magyar vendéglősök ipartársulatának életében emlékezetes forduló pontot képez a f. é. márcz. 24. tartott közgyűlés, a mely egy, az ipartársulat tagjai részére megküldendő havi értesítő céljaira fordítani határozta az eddig a „Vendéglősök Lapja” részére adott subventionális összeget.

A választmány határozata az első tekintetre nem csak kifogástalannak, hanem természetesnek, sőt bizonyos tekintetben igen udvariasnak látszik. Hogy az ipartársulatnak vannak német tagjai is, senki okos fővel nem vonja kétségbe: hogy ezek is szeretnék „megérteni” az ipartársulat határozatait, — a napnál is világosabb dolog, hogy az ipartársulat méltányos óhajaikat respektálja: az igen galans eljárás, — hanem hogy ezt a társulat egy más ér-

dek rovására teszi: ez az, ami egy kissé behatóbb megfontolást is igényel.

Emlékezzék vissza az ipartársulat tisztikara és a választmány, minő küzdelemre volt szüksége a társulatnak cse-csemő korában. Avagy az országos szövetség létrehozatala körül mennyi nehézséget kellett le győznie, míg megszilárdult: s ki volt a társulat érdekeinek képviselője, ki küzdött, ki agitált, ki dolgozott mellette. Ugyebár a fejlődés stádiumában levő, de az ifju bátor és merész „Vendéglősök Lapja.” S milyen hálás is volt érte a társulat: szövetkezett vele, barátul fogadva, s karöltve küzdött vele a tekintélyért.

Nem lehet meglepő senkire sem az, hogy most, évek mulva érezi a társulat a német nyelvű közlemények szétküldésének szükségét. Mit csináltak ed-

dig azok a jó németajku magyar hazafiak? Mennyit veszlett a társulat eddig a germanizmus hijával? Bizonyára nagy veszteségei indították reá, hogy ily nevezetes, életbevágó ujitást látott szükségesnek behozni, mert azok a jó német urak sokat tettek a társulat érdekeinek előmozdítására, ugy annyira, hogy magasabb érdekeknek, a magyarság ügyének háttérbe kell miatta szorulnia. Szép felfogás, s nagyszerű reform culturalis és speciaális magyar nemzeti törekvéseink közepett.

Ha tudná a világ! Jó takaró mindenesetre a németajkuak magyar érzelmeire apellálni. A magyar érzelmek követel németesítést, hanem számol a helyzettel s vagy arra törekszik, hogy megértse a magyar nyelvet, vagy számol a helyzettel s nem kívánja hogy egy társulat miatt, az ő kedvéért a németesítés gyanujának még látszatával is birjon.

Ez a magasabb politika, a melyet a választmánynak ama tagjai nem szivleltek meg kellőképen, akik szükségesnek látták a német szöveg hozatalát, s miatta áldozatul dobták a magyarság ügyét.

Logikának elég szép logika az indokolás, csak hogy nem elég praktikus. A német nyelvű közlemények terjesztése mellett elég fontos a társulat érdekeinek kifelé is jóakarókat szerezni, a nagy közönséggel szemben működésének másokat is megnyerni, s ha difereutiák merülnek fel, szakközlönyében a szaktársak tömörülését előmozdítani, nem pedig elállni a már meglevő jótól, s azt bizonytalan rosszért eldobni. Ha a szakközlönynek a társulat kebelében nincsenek kellő számu előfizetői, a társulat részéről nem az a kérdés megoldása, hogy egy új (s nem praktikus) dolgot kezdjünk, hanem odahatni, hogy

WALKOVITS SÁMUEL.

az a szakközlöny méltó pártolásban részesüljön.

Ám lássa az ipartársulat mily eredményre vezet legutóbbi eljárása, — mennyiben nyer erőben s tekintélyben a nagyvilág előtt s a jobb érzésű társak előtt, — mennyiben hódított, ha ugyan hódított, s mennyiben veszített erőben.

Lássák az illetők, hogy a társulat érdeke semmi veszteséget ne szenvedjen.

Utóhangok.

A f. évi márczius 24-én tartott közgyűlés eredményének történetét vázoljuk s hozzuk pár szóval t. olvasóinknak tudomására

Mult év október havában néhány választmányi tag ur elkerülhetetlenül szükségesnek tartotta azt, hogy lapunk két nyelven jelenjék meg. Ennek azonban megfelelni nem szándékozván, annyit az ipartársulat iránti tiszteletből s azon viszonynál fogva, melyben lapunk a társulat szolgálatában állott, még is megtettünk, hogy német nyelvű közlemények hozatalát, — bár áldozatok árán — de elvállaltuk. Engedékenységünknek az lön a következménye, hogy a társulati választmány jogot informált magának arra, hogy közleményeinket ellenőrző revideálás alá vegye. Ez állapotok kényeszerítő hatása alatt végre kérvényt intézett lapunk szerkesztősége a választmányhoz, melyet egész terjedelmében megismertetünk olvasóinkkal:

Mélyen tisztelt választmányi ülés!

Talán nem fog rendkívülinek, bizarrnak, szokatlannak feltűnni, hogy ilyen formában szólók a m. t. v. ü.-hez. Régóta rejtegetett érzésem a meggyőződés hatalma vesz erő', s az egyszer szót kér, még pedig ez egyszer meghallgatásra váró szót.

A közelmúltban szerzett sajnos tapasztalatok arra indítanak, hogy leplezetlenül, nyíltan, felemelt homlokkal szóljak nem egyesekhez, hanem az egész választmányhoz. A legutóbbi időkben ugyanis azon meggyőződésre jutottam, hogy az eszmének, melynek híve vagyok, s melyet hét év óta becsülettel szolgálók, érdekeit a társulat érdekeivel kevésbé sikerül kiegyeztetnem.

Látom és érzem azt, hogy az elv melyet képviselek nem felel meg a társulat elveinek oly tekintetben, a minőben annak egyeznie szükséges volna.

A legválságosabb körülmények között, igaz szaktársaink hathatós pártfogása mellett, alapítottam meg lapomat, a „Vendéglősök Lapját.“ Akkor lelkesedéssel fogadta nemcsak a budapesti szaktársak s ipartársulatok mindeike, — hanem a vidék is, s egymásután siettek azt hivatalos közlönynek elfogadni. A buzdítás és lelkesedés törekvésemre jótékony befolyással lévén, ifjui lelkem egész hevével süngtem az ideálon, mely nem volt más, mint szaktársaink érdekének előmozdítása, s ügyünknek lendületessé tétele. Miként sikerült ez, feleljen meg reá a hét éves mult, mely működésemmek, törekvéseimnek kétségbevonhatatlan bizonyítéka.

Az elv, az irány, mely munkálkodásom mottojaként szerepelt az irodalmi virágzás eme mostani korában: **a magyarság ügye volt.** Ennek éltem, ennek szolgáltam lapunkban, ezt igyekeztem terjeszteni ott, a hol hiányzott, megszilárdítani, a hol megvolt, s virágzásra emelni, a hol már bimbájában fakadozott. A szaktársak elismerésében nyilvánuló közvélemény nem volt irántam fukar a méltányosságban, a mely tetőpontját s ambitióm jutalmát akkor érte el, midőn a budapesti

ipartársulat *lapomat hivatalos közlönyéül elfogadva*, annak honorarium fejében évi subventiót szavazott meg.

Ez aranyjezi napok azonban nem sokáig tartottak.

Tavaszkor a kertész is gondosan ápolja csemetéit, hiszi, hogy a virágosó, mely a szél leggyöngébb lengésére gazdagon borítja a kert utait, egy gyümölcsös nyár előkövete s hogy a rügyező ág arany gyümölcsével majd annyi jutalmat ad neki. De a kert felett elborul az ég, a fa ezer ágait villám szakgatja szét, jég és fergeteg eltörhetik a gyenge csemetét és az ág sudárra nem nőhetett, és elmaradt a nyár arany gyümölcsével.

Ez az arany gyümölcs elvesztése fenyeget engem is, mert oly törekvések ütötték fel magukat, melyek az én gyenge csemetém az *én szerény működésem, én munkásságom eredményét fenyegetik romlással.*

A társulat a legutóbbi időben u. i. lapomnak *német nyelvű megjelenését, vagy német melléklet adását követelte*, — arra hivatkozva, hogy azt német ajku szaktársak érdeke kívánja így.

Küzdöttem magamban, vajjon *eleget tegyek-e a társulat eme kívánságának én, a ki lapom vezéreszméjének éppen a magyarság lelkes védelmezését s annak ügyének lelkes előmozdítását tűztem lobogómra*: hittem, hogy a tisztelet, melylyel a társulat iránt viseltem segítségemre lesz emez ellentmondónak tetsző két feladat teljesítésében, — s kísérletezés nélkül nem tartottam volna a társulat iránt való tisztelettel megegyezőnek eme kívánságának határozott megtagadásával vele ellenkező álláspontot elfoglalónak látszani.

A kísérlet azonban nem termé meg a várt eredményt. Mig egyrészirol a lap bővítése kiadásaim szaporodásával jár, más felől a német-szöveg fordítására miután, mint az köztudomásu dolog, hogy én a német nyelvet nem bírom annyira, a mennyit egy lapnak német nyelvű szövegezése megkíván — alkalmas fordítót találni nem tudok, s ha találnék, ez oly díjazást követel tőlem, melyet megadni éppen nem vagyok képes. Eddigi

A „Vendéglősök Lapja“ tárczája

Hogyne szeretnék!

Elnézem arcodat, azt a bájos arcot,
Fehér liliomnak rózsás patyolatját,
Elnézem homlokod, sötét kék szemeid,
Elnézem ajakad csábos mosolygását.
Karsu termetedre, leomló hajadra
Olyan gyönyörködve, szivdobogva nézek;
Oh, tégedet nézve, oh, tégedet látva
Hogyne szeretnék!

Beszélgetek veled; ugy figyelek reád,
Mint a hívó csüngött a próféta szaván,
Csodálom lelkedet, — föl, magasra száll az,
Hová a fény hona sincs mar messze talán.
Megkísértem veled a magasba szállni; —
Elmarad a test és tova száll a lélek, —
Te vezérelsz, én csak utánad szárnyalok...
Hogyne szeretnék!

Rám tekintesz hosszan, oh e pillantásban
Szived, lelked beszél, — ne szólj, így is értem,
Olyan nagyon szeretsz, oly.n lorrón szeretsz,
Főldaloznád talán szivvéred is értem.
Nincs a nagy világra, nincs egy gondolatod,
A te világodban egyedül én élek...
Oh, midőn ily nagyon, ily igazán szeretsz,
Hogyne szeretnék!

Czifra palotáknak tükrös szobáiból
Kis lakomba jöttél, a világtól félre,
Eldobtad a gazdag rokonoknak kegyét,
Cserélni szerelmet, boldogságot véle;
Szétszakítál talán előnyösebb viszonyt.
S hozzám jöttél édes, kedves feleségnek. —
Tündér Ilonája szerető szivemnek,
Hogyne szeretnék!

Firtosi.

Azok a szép szemek!

— Csevegés. —

Azok a szép szemek, azok a gyönyörű szemek, melyek engem rabbá tettek, kedvesem szemei!

Oh, engedjete róla elmélkednem, bár nem hiszem, hogy találjak szavakat, méltókat hozzájuk, s azon érzelmekhez, melyek szivemet betölték, midőn e szemek reám tekintettek.

Midőn reám tekintettek!

Istenem! be régen volt az. Nem régen a naptár szerint, de egy század szenvedéseit éltem át azóta.

Olvasátok e sorokat kegyelettel, oh nők, kedvesem szemek apothéosisát és szivem epitaphiumát írom Dics- és sirbeszéd együtt!

Ne vonjátok mosolyra ajkaitokat. Örült vagyok, egyedül vagyok kis szobámban, most

nem tudok magamon uralkodni. A toll perczeg kezemben, munkában keresek erőt, vigasztalást, — és gondolataimtól, melyek ujra visszaszállonganak hozzá, nem tudok menekülni. Hadd ábrándozzam szemeiről!

Azok a tiszta, gyermeteg, ártatlan, szelid szemek! Azok a sötét, megvető, daczos szemek! Szépek, mint a tavaszi ég és szeszélyesek, szintén mint az.

Hm, nem új dolog a szemeket éghez hasonlítani. Szerelmes poeták régen kizsákmányolták e hálás képet, s mégis, mégis folytatjuk tovább, hiszen oly igaz s az igazságot fürkészni hálás fáradság.

Nem fáradság nekem! Érzem, mint könynyebbülök meg, mig zilált eszmeimet lejegyzem, melyeket talán soha senki sem fog olvasni. Ha olvasnátok, olvassátok elnézéssel, gyöngéd szivek, kik még tudtok eget képzelni a szemekbe.

Eget a szemekbe! Hol vannak szemek, melyekbe inkább lehetne eget képzelni, mint kedvesem szemekbe, a melyek előtttem lebegnek most is, lelkemmel látom őket most is, midőn haj, a nap, mely bennök ragyog, oly távol van!

Édes emlék a jelen szomorúsága közt!

Az ég van ama szemekben! A világló, derült, mosolygó és a borongós viharral elbori

tapasztalataim szerint, a német szöveg hozatala mellett előfizetőim száma nem csak nem szaporodott, hanem *egyre másra érkeznek tömeggyökeres magyar vidékről tiltakozások lapom kétnyelvűsége ellen, s kilátásom van arra, hogy magyar előfizetőim száma gyérülni fog.*

Ily abnormis helyzetben egyedül ezt az utat látom célravezetőnek, melyen a társulat elé terjesztem a „status quo“-t, a melyben jelenleg lapomat illetőleg vagyok, és arra kérem a választmányt, hogy eme tényállásnak elfogulatlan s igazságos megszívlelése után, tekintettel hétévi működésem eredményére, s ama kiváló ragaszkodásra, mellyel a társulat iránt keletkezése alkalmától kezdve a mai napig lapomban érdekeit szolgáltam: döntsön a fölött, 1. lehet-e ily körülmények között a társulat kívánságának eleget tennem, 2) s ha nem, mily expedienst talál a kérdés megoldására legalkalmasabbnak.

Végül határozati javaslat tárgyává kérem tételni lapomnak u. nevezett *censurálását is.*

Lehet, hogy rászolgáltam némi kesedelemmel, egy zer-mászor talán pontatlansággal arra, hogy egyesek kifogásokat tehettek ellenem e tekintetben: de arra nem szolgáltam rá, hogy gyámság alá kerüljek.

Ha hét évem keresztül megfelelt lapom a szaktársak s a társulat követelményének — amit fennállása elléggé tanusít — miért *van éppen kifogás ellene most, és oly kifogás, melynek gyógyszerül a társulat éppen a censurát látta jónak praescribálni?*

Vagy a szolgálta ki ura tetszését ellesve annak megelégedését éveken keresztül kiérdemelte, éppen a hosszu szolgálat után tanul ki kötelességének hű teljesítéséből? . . .

Vagy talán egyéni érdekek követelik ezt, melyeknek céljaik tükosak, messze elágazók.

Ha egyeseknek van kifogásuk az én egyéniségem ellen, *szóljon az illető nyíltan, álljon szembe férfiu férfival, hogy megértsék egymás szavát, hogy a kifogásra kellő választ kapva, aggodalmait eloszoljanak: de egy társulat, egy erkölcsi testület nem folytathat tükos üzemeket éppen az ellen, aki testtől-*

lélektől az övé. Lehetnek egyéni aberrációk bárkiben, lehetnek apró kifogások dolgokról ellen, — hanem uraim, itt lényeges dolgokról van szó: egy emberről, aki hűségeért méltányosságot vár, polgárról és szaktársról, akinek létjoga van a társadalomban, mert nemcsak szerkesztő az, hanem családapa is.

Én tehát tisztelettel kérem a választmányt, sziveskedjék lapomat a censura alól — a mely ma már elvesztette létjogát, s nemcsak Magyarországon, hanem kevésbé civilizált államokban is kiesett a használatból — feloldani. Részemről ünnepélyesen ígérem, hogy e censura nélkül is minden tekintetben kifogástalan modorban szerkesztett lappá lesz a „Vendéglősök Lapja.“ Gondoskodtam jó munkatársokról s magam is nagy buzgalommal fogok lapon jó szerkesztéséhez hozzájárulni.

Az élet feladata a küzdés, szenvedés minden ember osztályrésze, s bár oly sokszor török ketté reményünk zöld ága, és bár elhervadnak az élet virágai, annyi eltemetett remény, annyi fájdalom hant felett, mint a temető hideg keresztje, áll mégis az ember kebelén a hit. De vannak pillanatok az ember életében, midőn e hit is megrendül. Ilyen az enyé.n most. A társulattól függ megszilárdítani, visszaadni a bizalmat, — s határozni a mondottak fölött.

Addig is az előadottak megszívlelését, igazságos és méltányos határozatot kérve maradok

Budapest, 1890 december 1.

Ihász György,

a »Vendéglősök Lapja« szerkesztője és kiadója.

A választmány határozata e beadványra a következő volt: 1) Tiltakozik a választmány az ellen, hogy a lap szerkesztésére gyakorolt befolyás censura volna, a társulat érdekében szükségessé tett ellenőrzésnek nevezvén azt; 2) A lap jövőben való működésétől tette függővé annak hivatalos közlő-

nyúl való meghagyása tárgyában a közgyűlés elé terjesztendő javaslatot. A mi ezután következett, azt a mult közgyűlés határozatából ismerik olvasóink.

Néhány szó

az iparágunkkal foglalkozók egészségügyéhez.

Közlő: Schalkház Lipót.

(Folytatás.)

Ime, ez egyszerű eljárásunk által háromszoros jótétet végeztünk! először: megóvjuk magunkat a hozzánk beférkezni akaró betegségekől s nyomortól, másodsor: számos embertársunknak életét hosszabbítjuk, mentjük meg így, mely a mi foglalkozásunk mellett mindég kérdéssé válik, s végtére harmadsor: a társadalom és a hazát hasznavehető munkás polgárokkal ajándékozunk meg, kik esetben nálunk minden maradvány nélkül csak úgy lassan tengődve elzülöttek volna! Kell e tehát még ennél szebb s nagyobb eredmény!

Oh! vajha szózatom nem az üres pusztában elhangzó szó lenne, és a kifejtett eszmének mennél több követője s pártolója támadna, míg egy napon — talán egy országos kongresszus alkalmával — egygyé tömörülve, ez ügy érdekében egyöntetűen járhatnánk el. Addig is bizzunk a jövőben, és segítsünk önmagunkon a mennyire csak erőnk-ből telik!

Ezzel kapcsolatban borfiunk jelenlegi helyzetének érdekében még egy kis észrevételem volna. A borfiunk, rendes felfogás szerint, nálunk annak kellene lennie, a mi más mesterségeknél a tanoncz vagy inasnak. Pedig nem az. A tanoncznak vagy az inasnak mindég meg van a kikötött tanuló-ideje, és szakszerű előmenetéről rendszerint maga a mester gondoskodik. . . meg van továbbá a rendes munka és pihenő órája; meg van az ünnep és vasárnapja is, melyeken korának s természetének szabad folyást engedve, hozzá

tolt ég, rózsaszínű és gyászos, sűrű és zivartartheres fellegeivel.

Nekem áldott volt mindenképen. Szerettem ezt az eget, midőn a nap ragyogva süttött rajta, s most midőn a méla hold világítja be csillagjainak társaságában; szerettem midőn vidáman mosolygott, s midőn elborult. Legtöbb, hogy szerettem most is, pedig mennyi átkom száll rá kétségbeesésben.

A hajnal akkor hasadt az égbe, midőn megszerettem. Emlékszem még a pillantásokra, melyekkel elbűvölt, elvarázsolt. Azok édes, napsütött, forró pillantások voltak.

S hajnal hasadt szivemben is. Ujra születtem, fényes életre, ragyogó verőfényre. Büszkén álltam ez elborító sugárzónben: Emberék, ide nézzetek, sőt e ti reátok így a nap? Nem, nem süthet így!

Midőn szeretett, fényes nappal volt körülöttem. Minden mosolygott; az ég derült, napsugaras, vidám volt. A zavartalan tiszta kéken látni véltem a menyországot. Angyalok röpködtek ott, ártatlan örömek, rózsaszín lenge ruhákban.

Szivemben is' mennyi volt. Ott is angyalok röpködtek.

Koronként kicsiny felhő vonult az égbe. A napot nem homályosíthaták el. Csak elvonnulók voltak, elmulók. Ilyenkor busult és ab-

rándozott, vagy talán apró reményei nem teljesedtek s ez fájt neki.

Ilyenkor langyos permeteg hullott alá az égről. Áldásthózálag működött. A nap még ragyogóbban süttött utána.

Sohasem hittem, hogy az ég elborulni tudjon. Fürödtem a napsugárözönben; erőt érzék szivemben és szent valék, mert az égtől nyertem az erőt.

Megjött az is. Hosszabb időre elborult az ég s én sokáig nélkülöztem a nap kedves arcát. Ekkor haragudott, s az eget sűrű fellegek takarták.

Nem estem kétségbe. Tudtam, hogy a nap ott van a fellegek mögött. Fáztam és remegtem a viharban, hideg volt és sötét. De kitarítottam bátran; nem vesztem el, mint a hogy hittem.

S a nap kisütött újra. Én ujjongva melengetém enyhe sugarainál dermedt tagjaimat. Magamhoz tértem s remélni kezdék újolag. Remélni kezdtem, hogy az eget el fogom egykor érni, küzdtem és fáradtam, lankadatlanul, mint egy vakbuzgó, ki a mátyrhálalra is kész, csak hogy a mennybe jusson.

A nap ragyogott reám, az ég mosolygott felettem; de ragyogása, mosolygása csalfa volt.

Az est párái kezdtek felszállani, s én irtóztva vettem észre, hogy éjszaka lesz. Éjszaka mielőtt otthonról gondoskodtam volna!

A nap bucsuzólag pillantott vissza még egyszer. Szép alkonyat volt, nagyon barát-ságos.

Hanem nekem mi nyújt kárpótlást napomért?

Letűnt a ragyogó nap, letűnt és nekem nem lesz több hajnaltámadás!

Kétségbeesetten rogytam össze. Éj terült körülöttem, áthatlan sötét éj.

Ó nem szeret!

Vakon tapogatóztam előre, hátra és átkoztam születésem óráját s az eget, melyre éj terült. Miért volt napja, hogyha elveszett?!

Lassanként világosodni kezdett a sötétség. Csendesen, félnéken, rezgő sugaraival megjelent a hold, kísérő csillagaival.

Barátságát kínálta, szeretetét, bizalmát és jóakarátát.

Nem, nem! Jövel te vissza sötét éjszaka, csak légy te sötét!

Ha a nap nem süthet rám, a hold ne csalogasson. Fáj szemeimnek a rezgő, bizonytalan világ. Inkább legyen körülöttem sötét, mint a pokolban.

A nap heves sugarait kibirom, de a hold világa fáj.

Imádkozom a halálért. De nem kell gyógyszer, mely csak félig gyógyít.

M. B.

illően mint gyermek játszhatik. Hogy pedig rendes munkája mellett, szellemileg is vissza ne maradjon, törvényeink gondoskodtak arról is hogy egész tanuló idején keresztül bizonyos napokban és órákban, iskolába járni kötelezve legyen. S így testi munkája mellett, viszonylagosan még szellemi kiképzésben is részesül. De ettől eltekintve a közönséges munkás gyermekek is megóvjva törvényünk, midőn számára a munkaidőt s a végzendő munkát korához mérten megszabja s minden túltelhetetetését a legszigorubbán bünteti!

Már most hogy vagyunk a mi borfiainkkal? A borfiu mihelyt üzletünkbe lép, megszünt gyermek lenni. A gazda legtöbb esetben mitsem törődik vele s a főpinczér — tisztelet a kivételeknek — szinte rendesen csak akkor ha a »kiszolgálás« ideje van; s így a magára hagyott szegény teremtés, nagyobb részt az ételhordó pinczérekre van bízva kiktől — mert magok is így lettek „kiképezve“ — bizony semmi jót, hanem inkább rosszat tanulhat. A fiúnak már mindjárt kezdettől fogva épp annyit és annyi ideig, sőt ha korát veszszük — mely nálunk sajnos — tekintetbe soha sem lesz véve — még többet kell dolgoznia, mint akár mely felnőtt pinczérnek; ő nem ismer többé ünnep- s vasárnapokat és éjjel — ha vendég van — bármily késő is legyen, a felnőtt pinczérrel együtt kell ébren maradnia! Szellemi kiképzésről pedig szó sem lehet, hisz ipartörvényünk minket kiküszöbölt az ipartestületekből — páriák lettünk s így az iskolázatásra sem a fiu, sem mi kötelezve nem vagyunk. Ekként az ily ferde viszonyok között, — a fiu miután vele sem a törvény, sem a gazda, sem a főpinczér nem törődik — kénytelen lesz rendetlen életmódot követni. Későn fekszik, a vendégek által az asztalon hagyott borokból és szeszekből iszik, anélkül, hogy őt abban valaki akadályozná, s egész munkájának, létének más komolyabb célja nincs, mint a: borralaló. — Délutáni szabadidejében; edig — magára a hasonkoru kartársaira hagyva — szivarozik, kártyázik, szóval: mind oly dolgokat követ el, melyek már felnőtt férfiaknak, de nem gyermeknek valók. Sőt nem ritkán fordul elő még az is, hogy a fiu közvetlen felebbvalójával az éthordó pinczérrel éjeleken át dorbézolni megyen. — Mit várhatunk aztán az ily szerencsétlen viszonyok között felnőtt fiatal embertől? Vajmi kevés jót! Testileg teljesen ki nem fejlődhetvén, szellemi képzettségben is bizony nagyon hátra marad s állíthatom, hogy száz éthordó-pinczér közül alig akad 5—6, ki egy étlapot helyesen, hibátlanul és szépen megírni képes volna. A fiuból tehát korán érett fiatal-agg, beteges, pénzsóvárgó, kapzsi, könnyelmű és tudatlan ember lesz.

Ime, borfiaink legnagyobb részének ez a jövője! S ez a mi lelkiismeretünkön szárad, mert annak okai első sorban mi a gazdák vagyunk! Itt tehát egy gyökeres reformra (a képesítés kikötése iparágunkra, az iskolai kényszer s még más efféle dolgokra) van szükség! Az még nem elég, ha még a beteg elemeket körünkbe bebocsátjuk, de arra is kell figyelniünk és törekedniünk, hogy a köztünk levő egészséges elemet továbbra is egészségesnek megtartsuk. Erre azonban kész javaslatot hozni, nem érzem hivatottnak magamat; az úgy sokkal kényesebb, komolyab és komplikáltabb, semhogy egyszerű hozzászólással érvényessé tenni lehetne. Erre nézve már valóban csak országos mozgalommal lehetne segíteni és csak ily módon lehet ez ügyet tüzetesebben megbeszélni. Addig is mindenestre e körülményre felhivom az erre

leginkább hivatott szakkörök különös figyelmét, még pedig annál inkább, miután — épp ez ügyre vonatkozólag — a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok iktatársulata már megpendítette az eszmét. Szívem mélyéből üdvözlöm e derék férfiakat kik ez üdvös mozgalom élére állottak! Ez azonban általános, országos, ne pedig helyi legyen; ha testünk egész szervezete beteg, úgy azzal, de ne csupán a fejével bibelődjünk. Nem tagadom, sőt sok tekintetben absolute szükségesnek tartom, hogy e mozgalom legelőször a központból, Budapestről induljon ki, mindazonáltal mégis felkérem e mozgalom vezetőit, hogy figyelmüket ez alkalommal a vidékre is — melyek a fejnek kiegészítő részét képezik — terjeszszék ki; — mert csak is úgy érhetjük el aztán az óhajtott reform gyökeres és hasznos keresztül vitelét. Ha ezt figyelmen kívül hagyjuk akkor célfunkat csak félig, vagy éppenséggel sehogy sem érjük el, mert habár igaz, hogy Budapest hazánk fővárosa, de azért az még mindég nem az egész Magyarország!

(Folyt. köv.)

A vendéglősök missiója.

Nemrég egy statisztikai kimutatást olvastam, melynek célja a magyarosodás haladása ügyének kimutatása. Ez a kimutatás meggyőzött cultur-törekvéseink lendülete, biztosította s az iránt, hogy Széchenyi István mondása elvégre is teljesülésbe jő, »Magyarország nem volt, hanem lesz!«

A mióta a második József császár germanizáló reformtörekvésének egy század előtt sikerült actualis jelleget öltenie, a külföldről hozzánk származott Kraxellhuberek özöne árasztotta el ezt a tejjel-mézzel folyó országot. Természetes, hogy ez a semmi kvalifikációval nem bíró nép csak üzleti jellege által biztosíthatta existenciáját. S mert tudott számítani, s tudta tőkésíteni a csekély pénzragot, melyet magával hozott, Magyarország vadakban s halakban gazdag erdői s folyói, arany kalásztoktól rengő rónasága ötszázszorosan kamatoztatta a befektetett csekély tőkét.

Magyarország olyan refugiuma volt akkor az ideözönlő idegeneknek, mint egykor Róma, mikor benépesítéséről volt szó. S ki is nőtte magát a bevándorlott idegen valódi hatalommá, mert a németesítés árja elődeink hasztalan tiltakozása daczára hatalmasan terjedt.

Ezek a bevándorlottak ellepték Magyarország piaczat. Vendéglősök és háziurak lettek, s büszkék voltak, hogy németek voltak. S maradtak is sokáig. Apáról flúra szállt ez a germanisztikus szellem, s később az absolutizmus korában térben s erőben terjedt s gyarapodott. Ezek maradványai még most is azok a vaskalapos, debacháló vendéglősök, a kik nem ismernek más szót, mint a németet.

S hogy visszatérjek a statisztikára, azt akarom mondani, hogy e kimutatás élénken illusztrálja megmagyarosodásunkat. Magyar szó hangzik e hazában, melyben nagy érdeme van a hirlapok nemes s áldozatkész magyarosításának. Mig ezelőtt pár évvel Budapesten 18 ezer példányban járt az első német hirlap, — ma már 7000-re olvadt le. S Istennek hála, a legmagyarosabb szellemű »Budapesti Hirlap« naponként 17000 példányban jön postára. Ez csak a vidéki előfizetések illusztrálása! A fővárosi előfizetőket nem is említjük, valamint a hirlapelárusítókhoz küldött példányokat sem.

Ez a statistika beszél, élénkebben minden ékesszólásnál.

Csak hogy ennek a mi magyarságra törekvésünknek legnagyobb ellenségei azon vendéglősök, kik német étlapot, német újságot, német személyzetet tartanak. De ez még hagyján! Hanem az a germán szellem, mely lelküket uralja, mely visszariad mindentől, a mi magyar, a mely ellensége mindennek a mi a magyarságé s mellette szívvel-lélekkel német.

Ez a hiba, ez a bökkenő. Szégyenlem magamat, hogy szaktársaimnak kell nevezni oly elfogult embereket, a kik a helyett hogy büszkék lennének arra, hogy szívvel-lélekkel magyarosítanának, németül gondolkodnak, németül éreznek, német materiát árulnak s elfeledkeznek erről az árva Magyarországról, a mely azért elhagyatott, s részben hátramaradt, mert most, midőn már nem szárguld a honi földön török és tatár lova, a német szellem nyüge alatt kénytelen sorvadozni, s várni a feltámadást a nagy lethargiából, melybe önző mostoha gyermekei taszították, s felszabadulást amaz elnyomatás békői alól, melyet dús emlőin nevedkedett saját szivtelen s hálátlan gyermekei vertek tagjaira.

Oh, Isten, magyarok Istene, hallgasd meg az anya fohászatát s világosítsd meg rosz utra tévedt gyermekei lelkét, s hozd reá a szabadulás s a tiszta magyarság ragyogó hajnalát, eloszlatván a sötétséget, melyet németérezelmű gyermekeinek hálátlansága borított életének egére:

Lesz-e, ki meghallja szavam? Oh, bár csak volna foganatja esdeklésemnek!! . . .

Szabó Márton,
szállodás Kőbányán.

Jegyzőkönyvi kivonat

a »Szabadkvi pinczér-egylet zászlóalapító társaság«-ának azon két jegyzőkönyvi kivonata, mely terjedelmessége, úgy a t. t. kár túlhalmozott teendői következtében a szaklapokban nem közöltetett.

1. A csoportkép.

2. A képek elosztása.
3. Tiszteletbeli zászlóalapító tagok választása.
4. A jelvények.

1. A csoportképek elkészítéséért Sztanoj Miklós elnök ur Klósz György budapesti fényképészszel lépett érintkezésbe, kivitele pedig a Klósz által ajánlott előnyös föltételekkel lett elfogadva a következőképen: 100 drb. csoportkép fog készülni és minden egyes példányban 80, esetleg 90-ig terjedhet a beadandó mellképek száma. Ára 120 frt, mely összeg 40 tagra 3 frtjával osztatott fel.

2. Az eredeti csoportkép, mely remek szép kivitelű lesz, a fényképésznek magának 35 frtba kerül, ez lesz hivatva és kifüggesztve a „Szabadkai pinczér-egylet“ irodájában a tagok megörökítéséül. Továbbá ha a tiszteletbeli alapító és ha az alapító tagoknak a képek elosztattak, úgy a fönmaradt példányokból egy-egy a londoni, párizsi, budapesti és a vidéki városok pinczér-egyleteinek tisztelet példányképen elküldtetik.

3. Sztanoj Miklós elnök előadja, hogy a csoportképekbe ugyis 90-ig terjedhet a beadandó mellképek száma, s miután ezen szám az alapító tagok sorából úgy sem kerülhet ki, beleértve a már helybeli megválasztott tiszteletbeli zászlóalapító tagokat is, ajánlatba hozta ezen tiszteletbeli tagságra azon t. budapesti főnök urakat, úgy azon t. kartársakat, kik a „Vendéglősök Lapja“ legutóbbi számában kitüntetve lettek. Sztanoj Miklós elnök ezen indítványa nagy éljenzések közt fogadtatván, és a társaság tagjai nagy megtiszteltetésnek vennék azon körülményt, ha ezen felsorolt urakat a csoportképekben szereplésre tiszteletbeli zászlóalapító tagokul megnyerni szerencsések lennének. A mi a képek beszerzését illeti azon uraktól, kik nemes ügyünk kiviteléhez járulni kívánják, Ihsz György szerk. ur lett felkérve, kibem ígérete után szintén egy nemes támogatónkat vagyunk szerencsések tisztelni.

4. A jelvények beszerzése Grün Samu b. t. indítványára elfogadtatott, mivel azonban a t. tagjai ez idő szerint a kiadásokkal úgy is tul vannak terhelve, egyelőre elodázattott.

Ludwig Károly, Sztanoj Miklós,
titkár. elnök.

Felhívás.

(Kivonat a t. évi április hó 2-án tartott rendes értekezletünkről.)

Ezennel tisztelettel felhívjuk mindazon tisztelt vidéki kartársakat, kikhez a „Szabadkai pinczér-egylet zászlóalapító társaság“ -ától felhívás intéztetett az alapító tagságra nézve, hogy ha hajlandók magokat felvétetni, úgy kérjük legkésőbb május hó 1-re az évi tagsági díjat 2.40 krt, a csoportképért járó 3 frt összeget, úgy az arczképét a társaság titkárnak (Ludwig Károly Szabadka, pályaudvar) beküldeni sziveskednének.

Miután ezuttal másodsor nyitunk alkalmat a felvétel iránt, reményünk oda irányul, hogy a kitűzött határidőre azon t. kartársak, kik nemes ügyünk pártfogói, becses személyökről bennünket biztosítani fognak.

Megjegyzés: Ha az arczkép (mellkép) esetleg ez időszetint kéznél nem lenne, úgy kérjük azt, ha a határidőn túl is, de minél előbb a társaság birtokába beküldeni.

Ezen felhívással t. kartársainkkal szemben kötelességünknek eleget teve, maradtunk hazafiúi és kartársi üdvözléssel a „Szabadkai pinczér-egylet zászlóalapító társasága“

Ludwig Károly, Sztanoj Miklós,
titkár. elnök.

CSARNOK.

A pinczér természet rajzához.

(Folytatás)

A második ággal, a **főpinczérrel** (Cellarius maximus), meglehetősen röviden végezhetünk, minthogy majdnem mindenkor a szobapinczérsegből szokott előlépni és csak egy magasabb rangot képez, mindenesetre a legmagasabbat az egész hivatali személyzetben. Csak kevés szobapinczér, csak a kiváló tehetségű és magasabb, tisztább műveltségű ifjak érhetik el ezt a magaslatot, mert a főpinczér a szállodatulajdonosnak alter ego-ja, kinek, mint ilyennek az összes tisztviselők közvetlenül alája vannak rendelve, kik fölött ő rendszeren sokkal szigorubb uralmat gyakorol, mint maga a főnök. A főpinczér semmit sem tesz sajátkezüleg, csak int és parancsol. Ha az idegenek megérkeznek vagy elutaznak, kilép, hogy a ház részéről a tiszteletet megadja, de sohasem fog magáról annyira megfeleledkezni, ő maga csak egy kézmozdulattal is segítségökre legyen; és ha esetleg ilyetén felszólítást kapna, felemelt fővel lép vissza és int rab-szolgáinak, hogy itt a kocsi ajtaját nyissák ki, vagy amott egy uti táskát vegyenek le. Neki nagy emberismerettel kell bírnia, neki az utas első megpillantásánál meg kell itélni tudnia annak rangját, állását és erszenyét, hogy őt az első emeleten, vagy közvetlenül a fedél alatt, elől vagy hátul helyezze el. Az ellen való felszólalásokat csak kivételesen veszi tudomásul és azokat rendszerint egy vállvonítással valami elfogadható ürügy alatt visszautasítja. Ha az idegen rangjában tévedett, tévedését ügyesen helyre tudja hozni és azt az őt megillető helyre helyezni. A vendégeknek minden kivánságukat kérés alakjában kell neki előterjeszteniök, különben azok nem nyernek meghallgatást. Intézkedései ellen nem tanácsos fellázadni, mert a merénylőnek mindig lakolnia kell, akár pénztárczájával, akár rendszeres elhanyagoltatás által. — Kiváló ügyességét a vendégek viszonyainak és vagyoni állapotának finom megmérlegelését kívánja a számla kiállítás, minthogy abban majdnem minden vendégnek más ért kell felszámítani; oly árt, melynek pontosan az ő egyéniségéhez kell szabva lennie. Az ilyen vendégfogadói számla gyakran egy számvetési és lélektani mestermű, mely a szerző lángeszéről nyújt fényes bizonyítványt. A hogy a főpinczér a számlát kiírja, úgy szokta átadni és behajtani is. Ez az egyedüli teendő, melyet ő maga teljesít, a miért aztán a vendégtől is különleges jutalmat vár. A számla átadását szívesen halasztja a legutolsó pillanatra, mikor az utasnak a nagy sietségben már nincs ideje arra, hogy ezt a mesterművet bírálata alá vegye, s a mikor már szívesebben lemond a neki visszajáró pénzről, mint hogy a vonatról lekéssék. A főpinczér már nem hord pinczérfrakkot, hanem hasonlóan a főnökhöz polgári kabátot; előkelő idegenekkel bizonyos kollegialitással bánik, míg az utazók nagy tömegét mélyen lenézi.

A szállodai pinczerek családját csak két ágba osztottuk be, de szükségessé látunk még egy harmadik, nem sajátkeppeni ágat is felállítani, t. i. a **kapust** (Januarius Cerberus). Ez a tisztviselő körülbelül oly viszonyban van a szállodai pinczerekkel, mint a buffet-pinczér a tulajdonkeppeni vendégloji pinczerekkel, minthogy ő is kivételes állást foglal el. Ő sem lesz mindig tanult pinczéréből, hanem gyakran egészen más hivatáságokból, melyek

az egéző pinczérseggel legcsekélyebb összefüggésben sincsenek. Ismerünk pl. egy kapust, ki eredetileg a fogászatot tanulta, és egy másikat, ki azelőtt rendőrtisztviselő volt. Sokan közülök legalább tiz- tizenkét-szer változtatták foglalkozásukat és nagyon mozgalmas, sőt kalandosnak mondható életet éltek; és épen ilyenek alkalmasak leginkább arra, hogy a kapusnak ép oly nehéz, mint fontos állását betöltsék. Az első kelleke ezen tisztviselőnek egy jól termett, deli, tekintélyes testalkat. Egy kapusnak nem igen szabad egy métermázsánál kevesebbet nyomnia, nem szabad aszottnak és soványnak, hanem rügalmasnak és jól táplálnak kell lennie; természetének erőf és illedelmet kell mutatnia, tiszteletet és bizalmat gerjesztenie.

A Hegyalja megmentése.

Nagyarányu mozgalom indult meg Aradon egy nagyszabásu amerikai szőlőtelep-szövetkezet létesítésére, mely hivatva lenne a filoxera által letarolt Hegyalját ujjírtetermeteni, s a csaknem vándorbotra jutott lakosságnak kenyerét újra visszaadni. Már rég tanácskozás tárgyát képezi e terv Aradon, míg most maga a kormány karolta föl az ügyet. Miklós Gyula kormánybiztos értekezletet tartott Aradon a szőlőbirtokosokkal, hol 5000 frt állandó évi segélyt helyezett kilátásba a telep részére. Ez értekezlet határozatából kifolyólag egy Atzél Péter, Vinter Adolf és Vizer Péter tagokból álló bizottság memorandumot szerkesztett, mely tegnap küldetett föl a miniszterhez. A memorandum következőkben ismerteti a tervet:

A telep 25 katasztrális hold területet venne igénybe. Ebből 6 hold anyaszőlő ültetésre használtatnék föl, mely a 400 ezer drb. fajtasához szükséges alanyokat termelné.

5 kat. holdon melegágyak rendeztetnének be a fajtasok elültetésére.

8 holdnyi terület fajtasokkal lenne beültetve, mely a fás és zöldajtás készítéséhez termelné a szükséges nemes vesszőket.

6 hold anyateleptül szolgálna ugar rendszer mellett 100,000 drb. zöldajtvány előállítására

Az első évben amerikai vesszővel beültetendő lenne 6 kat. hold vesszőtermelésre és 8 hold zöldajtvány előállítására. Szükséges továbbá, hogy a telep működését fásajtások előállításával azonnal megkezdje, mert ez által a közönség érdeklődése felkeltetné a vállalat iránt, s addig is, míg az anyatelep ojtványok készítésére alkalmas vastagságú vesszőket termel, tetemes mennyiségű ojtványokat bocsátana tagjai rendelkezésére. E kiváló figyelmet érdemlő körülmény tekintetbe vételével a szövetkezet évenként 400,000 sima vessző adományozását óhajtáná.

A telep létesítésének összes költsége 29,997 frtra rugna. Hogy a költségek fedezhetőek legyenek, szövetkezet alakítandó, olyformán, hogy 100 frtos részjegyek kibocsátása és befizetése által a befektetendő tőke 50,000 frtra emeltessék; egyelőre azonban 30,000 frt azonnal befizetendő részjegyet bocsátana ki a szövetkezet. A szövetkezet még ez évben megalakulna, de működését ojtványok előadása stb. tekintetében csak 1892. elején kezdené meg.

A memorandum kifejti, hogy a terv csak akkor létesíthető, hogyha a kormány 14 hold betelepítésére szolgáló vesszőt ingyen adománya és a telepet 5000 frttal segíelyezi évenként.

Szakácsművészet.

Rétestészta hidegvizvel.

Közönséges rétestésztlát meleg víz helyett verjünk fel hideg vízzel, de ne hagyjuk igen lágyra; ha jól kidolgoztuk, tegyük kis deszkára, mártsunk egy asztalkendőt hideg vízbe, facsarjuk ki jól és borítsuk a tésztlára s hagyjuk így jó félóraig, míg megkelt. Most bányunk el vele úgy, mint más rétestésztlával s tapasztalni fogjuk, hogy az így elkészített tésztlát igen vékonyra kihuzhatjuk s a rétes is igen szép leveles lesz.

M. I.

Lipcei pereczek.

Törjünk félfont írósvajat parázsra, adjunk hozzá félfont szitált cukrot, hat tojássárgáját, szerezsendiót, félfont apróra tört mondulát, citromot, félfont lisztet. Mindezt habarjuk össze jól, formáljunk belőle pereczeket, süssük meg és száraz helyen sok ideig eltart-hatjuk.

Kriszán Józsefné.

Caprice leves.

Vég két icce érett málnát, annyi ribizlit, 3 messzel meggyet, annyi epret és cseresznyét; törd át együtt szitán, aztán az áttört levét (beletéve félfont cukrot és 6 kanál darát) főzd sűrűre, azután töltsd formába s tedd jég vagy friss víz közé; a kihülés után borítsd tálba s 2 ite tetszűrt reá töltve a legkedvesebb hideglevest kapod.

Margit.

Párisi lemezek.

Törjünk össze jó finomra két tojás fehérével fél font tisztított mondulát, ugyanannyi cukrot, azután nyujtsuk vékonyra, kenjük reá finom lekvárt és hegyébe pedig tegyünk cukor jegyet, most vájjuk izlésünk szerinti lemezekre és süssük meg langyos kemencében.

P. Izabella.

Mák-torta.

Keverjük 12 tojássárgáját mély tálban negyedóraig, tegyünk hozzá egy messzely igen fincma törött mákot, s ugyanannyi finomra törött cukrot, négy lat igen finom lisztet, kevés fahéjat és kevés szegfűszeget; mindezt keverjük háromnegyed óráig. Azután verjünk 12 tojásfehéréből habot, habarjuk a többi közé könnyen és tegyük bármely formájú pléh vagy ennek hiányában cserép formába és hagyjuk jól kiszülni.

Pataky K.-né.

Burgonya-torta.

Vegyünk egy tálba 12 tojás sárgáját 8 lat zsirt és fél font hámozott és megtört mandulát, egy font tört cukrot és azután vegyítsünk hozzá 1 font megfőzött és megtört burgonyát és 12 tojásfehérének keményre vert habját, mindezt keverjük egy negyed óra hosszat, aztán tegyük egy zsirral bekent és zsemlemorzsával behintett formába és süssük meg.

Preszly Mari.

Magyar csón.

Verj két tojás fehéréből kemény habot, s tedd mély tálba, adj hozzá két tojás sárgáját,

negyed font finomra tört cukrot, kevés citromhéjat, keverd negyed óráig; s ha szép habos lesz, habarj közé hat lat finom lisztet. Most tégy a tepsibe ostyát, rakj reá kávéskanállal csókocskákat és süsd meg szép lassan.

M. Jánosné.

Érdekes apróságok.

Egy üveg rum.

Miklós csár uralkodása alatt egy izben palotaforradalom történt, melyről azonban egy történetíró sem tesz említést. Nem volt katonai zendülés és nem is alulról felfelé, mint rendesen, hanem felülről lefelé indult meg. Nem is a trónt rendíté meg, hanem a csak a csári udvar konyháját. Husz egyén tolvajlás miatt Szibériába vándorolt, többen pedig eltűntek a szinterről, miután közelebbi ismeretséget kötöttek a kancsukával.

S mindez — egy üveg rum miatt történt. Nem hiába mondják, hogy csekély okoknak is nagy következményei lehetnek.

Egy szép, vagyis tán inkább egy borongós, csunya őszi napon Alexandra Feodorowna csárónő téli palotájának boudoirjában üldögélt s — unatkozott. „Beavatott körök“ beszéltek, hogy ez az állapot nem ritkaság még a fejedelmi udvarokban sem. A csárónő leánykorában német hercegné volt s azért nem csodálható, hogy unalmában nem jutott okosabb gondolata, minthogy egy kissé a háztartás után néz. Tudni akarta, hogy állanak az ügyek a konyha birodalmában s e végből a napi jelentéseket maga elé terjesztette. A mint így lapozgat, szeme megakad egy tételre, mely hangzott ekképen: „egy üveg rum a csarevits számára.“ A trónörökös, Sándor nagyherceg egy harminczéves férfi volt s a csárónő nem bírta elgondolni, mire való neki egy üveg rum a háztartás költségén. Vissza-felé lapozgatott tehát s napról-napra pontosan bejegyezve találta ugyanazon tételt, egészen a csarevits születése napjaig s még azelőttre is. Bizonyosan más csarevits lehetett az — gondolá a csárónő, de kíváncsisága ekkor már felébredt s addig lapozgatott visszafelé, míg végre rájött, hogy az előző évszázadból kelt az első tétel, e megjegyzéssel: „fogfájás ellen, az udvari orvos rendeletére.“ Tehát azért, mivel az elhunyt I. Sándor csár még trónörökös korában egy théas kanálnyi rumot tett fájós fogára, utódainak czimén mindennap egy üveg rumot jegyeztek fel.

A csárónő nevetve beszélte el a dolgot férjének, — Miklós csár azonban nem nevetett rajta.

Délután ő maga követelte a háztartási jegyzék előterjesztését. Egész éjjel világosságot láttak a csár szobájában: számlálgatott és irogatott. Csak reggelre aludt el a lámpafény. De akkor meg az egész téli palota tájéka beborult. „Gyalázatosabb, mint hittem, — szölt a csár nejéhez — ilyen gázságnak aligha van párja. Asztalom minden évben egy millió rubellel többre kerül a papiroson, mint a valóságban. Mától fogva kívülről kosztolunk!“

S mánap reggel valóban nem létezett többé udvari konyha; azok, a kiknek nasyon is folyékony tintájuk s igen gyors tolluk volt, megbűnhődtek; a csár nem respektálta a hagyományokat. Az egész udvar megrémült

midőn meghallotta, hogy egy vállalkozónak kiadott az egész téli palota — kosztba. — „Ez hallatlan!“ — rebegé egy udvarhölgy. — Tíz óra mulva a szerencsétlen elbocsátott.

Walkovits Sámuel.

(Mai képünkhöz.)

A szatmári pinczér-egylet ügybuzgó alelnökének, osztályunk és iparunk egyik magyar érzelmű lelkes tagjának *Walkovits Sámuel* kávéháztulajdonos urnak jól sikerült arcképét mutatjuk be mai számunkkal t. olvasóinknak.

Walkovits Sámuel a szatmári pinczér-egyletnek egyik legerősebb támasza. Mint derék üzletember előzékenysége s szakképzettsége által az egész országban ismeretes. Jóságosága által pedig gyakran letörülgeti a szegény szenvedők könyűit. Isten tartsa meg őt iparunk büszkeségére sokáig!

KÜLÖNFÉLÉK.

Előfizetési felhívás

a

„Vendéglősök Lapja“

1891 évi ápril — júliusi évfolyamára

Lapunk mult számmal bevégezte a folyó évi első évfolyamot. Tisztelettel felkérjük t. szaktársainkat sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani s mindazon t. szaktársainkat pedig kik hátralékban vannak kérjük, legyenek szivesek hátralékaikat mielőbb kiegyenlíteni.

A „Vendéglősök Lapja“ előfizetési ára: egész évre 6 frt., félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek legczélszerűbben posta utalvány mellett a „Vendéglősök Lapja“ kiadóhivatalának, Budapest. VIII. Zerge utca 19. sz. a. küldendők.

A kiadóhivatal.

— Orsz. közvetítő Intézetünk, valamint lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala f. évi május hó 1-étől fogva a főváros legélénkebb forgalmu helyére IV. *Lipót utca 1. sz. a.* (Szőke Imre vendéglőjének tőzsomszédságában) helyeztetik át Az orsz. közvetítő intézet vezetésével lapunk szerkesztője *Rupp Kálmán* urat bízta meg.

Üzleti hírek. A trencsén-telepízi fűrdő-vendéglő főpinczéri állását ismét Szolláry Ferencz nyerte el. — *Oszwald János* Eszéken a központi szállóban, *Tatár Gusztáv* Veszprémben a Koronában, *Kaszás István* Kőbányán a Szabó szállodában, *Verderber F.* Alajos Békés Gyulan nyertek főpinczéri állást.

Kovácsy Gábor tállyai hírneves bortermelőnek lapunkban található hirdetését ajánljuk t. olvasóink b. figyelmébe.

Üzlet átvétel. *Dökker* Ferencz főv. vendéglős szaktársunk bérbé vette a budapesti „London“ szálloda élettermőt s azt a közönség igényeinek teljesen megfelelőleg rendezi be.

Sopronban a Nérei-féle diszes kávéházat *Wiedemann János* szaktársunk, a győri pin-

czér-egylet tevékeny titkára vette meg. Sok szerencsét.

Mátyásföldön a teleptulajdonosok birtokát képező vendéglő üzletet *Magyar* János főv. vendéglős vette bérbe.

Esküvő. *Muhr* György főv. vendéglős szak-társunk f. hó 8-ikán d. u. 6 órakor esküdött örök hűséget *Edelmann* Jozefine kisasszonynak, *Edelmann* József főv. vendéglős bájos és kellemes leányának. Az esketés a Deák-téri evang. templomban ment végbe, hol *Schranz* János ev. lelkész emelkedett hangulatu beszédet intézett a boldog házaspárhoz. Nyoszolyó lányok voltak: *Mosánczky* Lujza és *Etel* kisasszonyok. Násznagyok *Albrecht* Ferenc és *Nagy* János urak. Az esküvőn jelen voltak: *Martinyi* L. főv. nagykereskedő családjával. Ifj. *Albrecht* Willibald ur és *Nagy* János ur kedves nejevel. Az esketést a menyasszony szülői házában díszes lakoma követte, mely után a boldog házaspár kéjutazásra Olaszországba utazott.

Történelmi ágy. Romából jelentik, hogy egy londoni ritkaság muzeum 2500 lírát ígért a „Hotel de Russie” tulajdonosának, azért az ágyért, a melyben Napoleon herceg meghalt. A szállodás visszautasította a muzeum ajánlatát.

— **A szabadkán megjelenő „Szabadság”** című napilap nyilatkozata a „Szabadság” p. e. zászlóalapító társaság-ról: „A „Szabadság” pinczér-egylet” Sztanoj Miklós kezdeményezése folytán, saját kebelében „zászlóalapító társaságot” szervezett. A társaság egy évre alakult, s tagjai havonként 20 krral járulnak az alapítókéhez. Havonként kétszer ülést tartanak ügyeik megbeszélése, bajaik elintézése és egymás megismerése s támogatása céljából. Az ügy sikere; megvalósítására csatlakoznak többen a vidékről is, kik régebben tagjai voltak a pinczéregyletnek, s határozattá emeltek egy csoportkép elkészítését is a beadandó fényképek után. A társadalomban az ily egyesülés talán a pinczerek között a legnehezebb, mert napi és éjjeli munkájok után alig szentelhetnek saját ügyeik elintézésére időt máskor mint éjjel után, s összefüveteleiket csakugyan éjjeli 1 órakor kénytelenek megtartani. Kétszerez érdem tehát ez a társulás, melyért pinczereink kiváló dicséretre érdemesek

— **Egy kaszírno tragédiája.** Szegeden nagy feltűnést keltett *Rosenzweig* Lipót ma-

kói pinczér gyilkossága, melyet kedvesével a feltűnő szépségű *Zovitsits* Laura karloviczi születésű szerb kaszírnoval elkövetett. *Rosenzweig* pinczér 5 évig közös háztartásban élt nevezett pénztárosnővel, ki legutóbb a vele egy üzletben alkalmazott, a pinczéri kar egyik széleskörben ismert, csinos külsejű és daltias alakú tagjába szeretett, olyannyira, hogy ez a lány szerelmi zaklatásaitól alig tudott szabadulni. A szerencsétlen véget ért nő fékezhetlen szerelmének lett áldozata mert *Rosenzweig* makói pinczér feltékenységéből eredő bosszúból előbb a nőt s azután önmagát agyonlőtte. Mint a szegedi lapok írják a szerelmi szenvedélyek tragédiája e kétlő esettel szaporodott. Tanulságul szolgálhat azon örvöngésig szerelmes nőknek, a kik a vér izgalmaire nem akarják megtalálni a hűség és becsület tiltó szavát.

— **Szálloda átvétel.** *Tata* Továrosan a „Szarka”-hoz címzett szállodát *Gerzsa* bek *Károly* budapesti kávéháztulajdonos vette bérbe

— **A korytinczai** fürdővendéglő főpinczéri állását *Parcesetich* Gyula az eperjesi *Berge* szálló jelenlegi főpinczére nyerte el. A fürdővendéglő *Sz* a s *Károly* jóhírnevű szak-társunk tulajdonában hazai fürdőink között a jó ételek és italok valamint rend és tisztaság tekintetében a legelső helyen áll.

— **Erdélyi borok az aequator alatt.** Egy segesvári borkereskedő érdekes kísérletet eszközölt erdélyi eredetű boraival. Hogy állandóságukról meggyőződést szerezzen, két évig utaztatta a föld körül. 1887. november 17-én utnak indított egy láda jól csomagolt üveg bort, mely küldemény kemény hideg mellett ért *Triesztbe*, honnan december 13-án indult *Calcutta* felé. A borok 1890. április 8-ikáig maradtak *Calcutta*ba, honnan 1890. augusztus 8-án *Triesztbe* s augusztus 19-ikén *Segesvárra* értek. Ezen három évös hánnyátás-vetés daczára a borok a legjobb minőségben érkeztek meg s tisztaságra és zamatra az otthon maradtakat tetemesen felülmúltak. Ujabb bizonyítéka a magyar borok szállíthatóságának.

— **Áprilisi tréfa.** *Pompás* mókát eszelt ki egy kölni nagy kávéház tulajdonos: április elsején ugyanis valamennyi hírlaptartóban a tavaly április 1-én megjelent számok voltak beleillesztve. A titokba beavatottak jót mulattak rajta, amint aránylag sokan kik

szintén csak mechanikusan olvasnak, észre sem vették a dolgot és jó lélekkel nézegettek a jegujabb híreket, míg aztán mégis rájöttek a turpisságra és elégtételül meglesték a mint mások lépre mentek.

— **Verhovay Gyula.** „Független Ujság”-a a közönség oly rendkívüli érdeklődésével találkozott, hogy a márczius 15-iki számából már a harmadik kiadás is fogyatékán van. Az érdekesen, változatosan s az igazságot bátran szolgáló lap április 1-től kezdte megrendes megjelenését. Jól lehet a lap terjedelme a hasonló áru lapoknál nagyobb, szedése tömörebb, előfizetési ára mégis csak 14 frt egész évre, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalába (Budapest, IV., Duna utca, 7. szám, I. em.) küldendők.

— **Biztosítás balesetek ellen.** A kassai vendéglősök, kávéosok, korcsmárosok és pinczerek egyletének elnöksége, e napokban köztötte meg a „*Generalis*” által képviselt *Első általános baleset biztosító társaságnál*, tagjainak testi baleset elleni biztosítását; mely szerint minden egyes tag baleset által okozott halál eset vagy gyógyíthatatlan elmezar esetében 1000 frt kártérítést kap örökösei részére, ép úgy teljes munkaképtelenség esetén is. Ezen kívül még *csunkulási esetekben* a sérülés mérvéhez képest bizonyos és aránylagos kártérítést kap. E valóban humanismusra valló intézkedés mindaddig egyleteinknél ismeretlen volt, s épp ezért annál nagyobb örömmel üdvözljük a kassaiak eme, egyletük életében mondható korszakalkotó újítást, melyet összes testvéregyeteink különös figyelmébe ajánlunk, s vezetőit e jó példának mielőbbi követésére felhívjuk. Mint értesülünk a „*Generalis*” ily biztosítások kötésénél testületekkel szemben mindenkor a legnagyobb előzékenységet tanúsítja.

Szerkesztői üzenetek.

St. J. urhölgynek. Nagysád becses sorai kedvesen leptek meg, fogadja kedves szülőivel együtt szives ülvözetemet.

S. B. Mi baj történetelt? Nem jön levél? üdvözet.

Fürdő vendéglő bérbeadás.

Veszprém-megyében, **Balaton-Almádiban**, az almádi fürdő-részvénytársaság tulajdonát képező, közel a Balaton partjához fekvő, teljesen felszerelt

nagy vendéglő

elegendő lakással, táncsteremmel és tekepályával, jutányos feltételek alatt s esetleg 3 évre bérbeadandó s azonnal átvehető.

Felvilágosítást ad **dr. Óváry Ferenc** ügyvéd **Veszprém**ben.

SCHUNDA VENCZEL JÓZSEF

csász. és királyi szabad.
udvari hangszergyára.

a magy. kir. operaház és a
nemzeti színház szállítója.

Vonó-, ütő-, réz- és fuvó-hangszerek

Saját találmányu javított és szab.

czimbalmok pedállal és a nélkül.

Allaga-féle czimbalom-iskola I. és II. rész, u. m. több átirat is nálam jelent meg és kapható.

Hangszer-alkatrészek és hurok.

Budapest, magyar-utca 26. sz. (saját házában)

Huber József

fa- és diszmű esztergályos mester

VIII. ker. Népszínház-utca 18.

A kuglizó idényre van szerencsém a nagyérdemű Ven-
deglős urak és tekepálya társaságok figyelmét saját készit-
ményű

Lignum- Sanctum golyóim

gyertyánfa bábuk továbbá mindennemű csapok, akonák,
vakcsapok, csapoló-bunkók stb. stb. vendéglői czikkeinek

Lignum-Sanctum golyók prima minőségben.

9 cm. 9 $\frac{1}{4}$ cm.	10 cm.	10 $\frac{1}{4}$ cm.	11 cm.	11 $\frac{1}{2}$ cm.	12 cm.	12 $\frac{1}{2}$ cm.
1.05	1.20	1.30	1.50	1.70	1.90	2.10
13 cm. 13 $\frac{1}{2}$ cm. 14 cm. 14 $\frac{1}{2}$ cm.						
2.55 2.70 2.95 3.25						

Gyertyánfa-bábuk 4 centől 9 cm. átmérőig 1.20-tól 3 frtig.

Öreg golyókat esekély árért leesztergályozom.

Vidéki megrendelések utánvét mellett 12 frtól kezdve. Cso-
magolás ingyen

Valódi Tokaji borok megrendelhetők

Kovácsy Gábor

bortermelőtől Tállyán.

1883-ik évi 2 puttonos $\frac{1}{2}$ lit. palaczk . . . á 1.25

1885-ik „ 3 „ „ „ . . . á 150

1885-ik „ 4 puttonos Muskatály . . . á 2,—

1886-ik „ 5 „ „ . . . á 2.50

1888-ik „ 4 „ asszú . . . á 2.—

1882-ik „ Tokaji ürmösbor á . . . á 1.25

1883-ik évi **asztalibor ára egy hectoliter**

szinbornak 36 frt 136—140 liter ürtar-

talmu hordóban.

1888-ik évi **Szomorodnibor, egy hectoliter**

szinbor ára 60 frt szinte 136—140 liter

ürtartalmu hordóban küldve.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS,

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfel-
sőbb körökben is.

Ő fensége József főherczeg

— asztalán rendes itallal szolgál. —

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is
ép úgy mint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeserva-
tív gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet
akár borral, gyógyezedokra, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják
kérjük azt rövidítve

ÁGNES

forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jó
indulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES**-forrás
kutkezelősége Mohán.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fűszerkeres-
kedésében és vendéglőjében kapható. — Országos főraktár:

Édeskuty L. es. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz.-szállító-
nál. BUDAPEST, Erzsé-
betti 8. sz.

AZ ÁGNES-FORRÁS KÜLÖNÖS ELŐNYEI:

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja.

Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül »Spritzer« előnyös szolgálá-
tot tesz.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Szálloda bérbeadás.

Mármaros-Sziget korona városában lévő

KORONA SZÁLLODA

ujjonnan és korszerűleg átépítve, nagy ká-
véházzal és ehhez tartozó mellékhelyisé-
geivel, ebédlővel 27 vendégszobával, 3 szo-
bával és előszobával a bérlő részére a
szükséges szolgálatszemélyzet, konyha és
pinczehelyiségekkel, nagy udvarral, istálló
és kocsiszinnel, mosókonyha és jégpinczé-
vel f. év június hó 1-től 6 évre bérbeadó.
Ajánlatok intézendők a bérbeadóhoz.

Mandel János
mérnökhöz M.-Szigeten.

Kávéház bérbeadás!

Kávéház-tulajdonosok vagy főpinczé-
rek figyelmébe.

Békés-Csaba 38000 lakossal bíró
városában a volt

Korona kávéház

a főtéren, a város legszebb és leg-
élénkebb helyén, igen alkalmas sör-
csarnok és étteremnek is, és hozzá
tartozó többi helyiségek, mint jégve-
rem, pincze és emeleti lakás, folyó
hó 24-étől 3 esetleg 6 évre albérbe
bérbevehető. Nagy tőke nem szüksé-
geltetik, a mennyiben a kávéházi és
étterem-berendezések a volt tulajdo-
nostól olcsón megvásárolhatók. Ko-
moly pályázók kéretnek érintkezésbe
lépni

Gencsi József

bérlővel

(Békés Csabán)

Megjegyzés. Az uri kaszinó az
emeleten van és a szép tágas udvar-
ban egy uri részvénytársaság nagy
guklizója is.

FROMMER TESTVÉREK

pinczegazdászati cikkek

és borkészítési szerek üzlete

Budapest, IV. Károly-körút, Károly-kaszárnya.

GYÁR: Erzsébetfalván, Budapest mellett.

Ajánlják pinczegazdászati cikkeikkel dusan felszerelt raktárukat, úgy mint:

Teljes borszivattyúk gummicsövek

borsapok faból és rézből, önzelegző sercsapok, hordóaknak és vakcsapok, parafadugaszok, czipakok, czipkek a legnagyobb választékban, továbbá borkészítési szerek, úgy mint vizahólyag, francia gelatina, kénlap, (Einschlag) valódi francia vörös, sárga és zöld borfestékek, legfinomabb francia borzamatok, borsgyerciu, termin (csersav) salicylsav borsavtalanító por, bornak rossz (dohos vagy penész) szagát eltávolító szén, és minden itt külön fel nem sorolt borkészítési és pinczegazdászati cikket.

Egyedüli főraktára a Charles Julien-féle francia

borderítő pornak,

vörös, schiller és fehér borok részére. 1 doboz elegendő 25 hl. bor derítésére ára 1 frt.

Saját palaczkaszalmatok-gyár Erzsébetfalván Bpest mellett

Kimerítő képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldjük az érdeklődő feleknek.

Hüttl Tivadar Theodor Hüttl

cs. és kir. udvari szállító

porcellán-nagykereskedés

és műfestés

Budapest.

Raktár: V., Dorottya-u. 14. sz.

Műterem: VI., Aradi-u. 57. sz.

Legnagyobb választék bel- és külföldi porcellán, majolika és fayencokban. Meissen, herendi és kínai porcellán. Zsolnay-féle fayencok.

Főraktára a Springer & Co. porcellángyárnak Elbogen és Dallwitzban.

k. u. k. Hoflieferant

Porzellangrosshandlung

u. Kunstmalerei

Budapest.

Depot: V., Dorotheag. Nr. 14.

Atelier: VI., Araderg. Nr. 57.

Porcellán, Majolika u. Fayencen des Inu- u. Auslandes. — Meissener Herender u. Chinesisches Porcellán, Zsolnaysche Fayencen.

Hauptniederlage der Porzellanfabriken von Springer & Co. zu Elbogen und Dallwitz.

Szállodai

kapusok és kalauzok részére

Zubbonyok, köpenyek, nadrágok

és sapkák

arany, ezüst aranyozott és ezüstözött díszes paszománnyal bármilyen felírat a legolcsóbban kapható:

TILLER MÓR és TESTVÉRE

Csász, és kir. udvari szállítók Budapesten, Károly-laktanya — Bécs és Belgrád,

835, számú Telefon.

➡ Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek. ➡

Igen fontos!

* Szálloda, kávéház és vendéglő tulajdosoknak ajánljuk az összes európai hadseregekben legjobbnak elismert szabadalmazott világhírű

tisztító anyagunkat

melylyel arany, ezüst, uj ezüst, alpaka, bronz és réztárgyak valamint ablak tükör és konyhaszereket feltűnő fényesre tisztítani lehet, ára darabonként használati utasítással 20 kr.

Klöz György

fényképészeti műintézet

Budapest

IV. kerület Hatvani-utca 8. szám.

Elvállal mindennemű fényképi felvételeket, többszörösítéseket gépekről, iparműs tantárgyakról stb.

Photolithographia, czipographia fénynyomat, Autographia Fénymásolat

A Vendéglősök orsz.

közvetítő intézete

Budapest, VIII. Zerge-utca 19. sz. a.

HORVÁTH ISTVÁN

hangszerész

Budapest, Erzsébet-körút 2. sz

a cs. és kir. szabadalm. szabadonálló zöngé tetejű cimbalom feltalálója és egyedüli készítője mely kitüntetés lett az 1889. évi párisi világ kiállításon a nagy éremmel, 1889. évi Linzi kiállításon az arany éremmel.

Nálam kapható, hegedű, fuvola, harmonika, okarina és minden egyéb hangszerek. Mindennemű javításokat elfogadok.

Cimbalom iskola ára I. rész 3 frt. II. rész 3 frt 50 kr. cimbalom verők ökor szarvból 3 frt. mely jobb a kauszuk verőnél.

A «Cimbalmozók foyóirata» megjelenik az én kiadásomban 1/4 évi előfizetés 1.20 kr.

➡ Árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.

BORHEGYI F.

ezelőtt Lápossy F. és társa

palaczkozott bor-, pezsgő-, likör-, cognac, rum és tea főraktára

Budapesten, Gizella-tér, 1 sz. (Haaspalota)

Ajánlja a legjobb

➡ francia és magyar pezsgőket, ➡ cognacot és liköröket gyári áron.

Belföldi borait, az első hírneves bortermelőktől a legutányosabb áron szolgáltatja.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I. TÍZ-, SZÁLLITMÁNY- és JÉGBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

Harmincharmadik évi zárszámla 1890. január 1-től december 31-ig. BEVÉTELEK. VAGYON. Mérleg számla 1890. december 31-én. TEHER.

I. Tízbiztosítás		II. Szállitmány-biztosítás		III. Jégbiztosítás		IV. Egyéb bevételek	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
173864	38	1763127	54	388233	97	1793834	82
32485	21	493389	11	293506	15	246440	02
110981	75	6212	44	1835	08	51365	16
32921	91	14687	31	29063	65	76213	72
4580	—	493389	11	14687	31	13862	32
34334	57	1763127	54	388233	97	1793834	82
6212	44	493389	11	293506	15	246440	02
1763127	54	6212	44	1835	08	51365	16
493389	11	14687	31	29063	65	76213	72
1763127	54	493389	11	14687	31	13862	32
493389	11	1763127	54	493389	11	1763127	54
1763127	54	493389	11	1763127	54	493389	11

II. ÉLETTBIZTOSÍTÁSI ÜZLET. BEVÉTELEK. VAGYON. Mérleg számla 1890. december 31.

I. Tízbiztosítás		II. Szállitmány-biztosítás		III. Jégbiztosítás		IV. Egyéb bevételek	
forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
153249	65	153249	65	153249	65	153249	65
150701	75	150701	75	150701	75	150701	75
78588	06	78588	06	78588	06	78588	06
31491	20	31491	20	31491	20	31491	20
89050	76	89050	76	89050	76	89050	76
173196	80	173196	80	173196	80	173196	80
51924	62	51924	62	51924	62	51924	62
51570	11	51570	11	51570	11	51570	11
44047	53	44047	53	44047	53	44047	53
100011	49	100011	49	100011	49	100011	49
58234	97	58234	97	58234	97	58234	97
7836	48	7836	48	7836	48	7836	48
18783	92	18783	92	18783	92	18783	92
161172	23	161172	23	161172	23	161172	23
6407	22	6407	22	6407	22	6407	22
2280732	71	2280732	71	2280732	71	2280732	71
15524312	38	15524312	38	15524312	38	15524312	38
294659	81	294659	81	294659	81	294659	81
1509965	10	1509965	10	1509965	10	1509965	10

Budapest, 1890. december hó 31-én. **AZ IGAZGATÓSÁG:** **Ágoston József,** elnökbiztosítási osztályfőnök. **Harkányi Priegys, Lévyay Henrik, Ormódy Vilmos,** báró Schosberger Zsigmond, Ullmann Károly Pal, Gr. Zichy Nándor. **Jeney Lajos,** aligazgató.

A fenti zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a körvénnyben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőeknek találuk. **A FELÜGYELETBIZOTI SÁG:** **Kacsványky János,** elnökbiztosítási könyvvivő.

Budapest, 1891. március hó 15-én. **Gróf Batthyányi Géza,** **Gieczy Samu,** **Jékelfalussy Lajos,** **László Zsigmond,** **Sztányi Izidor.**

A Véghlesi Vera-Forrás

a legjobb és legolesőbb

szénsavdús égvényes savanyuviz

Kristálytisztá, a bort nem festi, tisztán vagy borral, cognaccal, ugyszintén gyümölcs-szörppel vegyítve a legkellemesebb és legüditőbb ital,

Budapesti főraktár: ERZSÉBET-KÖRÚT 56.

Telefon-összeköttetés.

Forrás-kezelőség Véghles-Szalatna,

(Zólyom vármegye)

SZÁMOS RAKTÁR A VIDÉKEN (Szeged, Debreczen, Pozsony, Nagyvárad, Kassa stb. — Kapható Budapestben és vidéken minden fűszer- és ásványvízkereskedésben, úgyszintén minden szálloda és vendéglőben.

Véghleser Vera-Quelle

das beste und billigste

an Kohlensäure reichste alkalische
SAUERWASSER.

Kristallrein, färbt den Wein nicht, allein oder mit Wein, Cognac, wie auch mit Himbeersaft gemischt gehört dieses Wasser zu den angenehmsten und erfrischendsten Getränken.

Budapester Hauptniederlage: ELISABETH-RING Nr. 56.

Telefon-Verbindung.

Quellen-Direction in Véghles-Szalatna

(Sohler Comit.)

ZAHLREICHE NIEDERLAGEN IN DER PROVINZ (Szegedin, Debreczin, Pressburg, Gross-Wardein, Kaschau etc. Zu haben in allen Mineralwasser-Handlungen in Budapest u. der Provinz, wie auch in jedem Hotel, Gasth.

Bakarbor eladás.

120 hektoliter kitünő jó hegyi bakarbor eladó,

u. m.

Diószegi bakator: 1874, 1878, 1880, 1883, 1885, 1886. évi

Alföldi zamatos: 1886, 1887, 1888 évi

Juhfark zamatos: 1888. évi.

Ertekezhetni Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében Debreczenben (városházépület).

Minta nem küldetik. — Alkuszok kizárva.

A „Vendéglősök országos közvetítő intézete,
Budapest, VIII. Zerge-utca 19.

Van szerencsém a t. szállodás, vendéglős és kávé urak becses tudomására hozni, miszerint számos fővárosi és vidéki szaktársaink buzdításának engedve, a szállodai, vendéglői és kávé házi személyzet elhelyezésére, valamint üzlet-eladások és vételek eszközzésére

hatóságilag engedélyezett
vendéglősök orsz. közvetítő intézetét

a szükséges 1000 frt óvadék letéteményezése mellett megnyitottam s azt folyó-hó elsejével magnagyobbítva VI. Zerge-utca 19 szám alá helyeztem át

Intézetünk célja osztályunk és iparunk terén a legtisztességesebb alapon o láthatni, hogy egy a főnökök, mint azok alkalmazottjai a helyeszközlés által minden tekintetben kielégítve legyenek.

Miőn ezt becses tudomásukra adni szerencsém van, bátor vagyok egyszersmind intézetünk nagybecsű figyelmükbe és szíves pártfogásukba ajánlani s — kegyes megkeresésük esetén — a lehető legpontosabb és legtelkiismeretesebb eljárásról biztosítani.

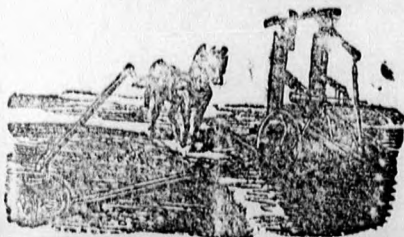
Budapest, 1890. november hó.
Tisztelettel

Ihász György,

a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztője és kiadója, mint a „Vendéglősök országos közvetítő intézeté“nek tulajdonosa.

Gép- és Láncszivattyu-gyár
Hampel és Blaschke

Bécs, IX., Gemeindegasse 14. sz.,

ajánlják
ló-járgányukat
egyidejű használatra 1-3 kúcsához.

Mély kutaknál nélkülözhetlen.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban Budapest, 8. Zerge-utca 19. sz.

Vendéglő helyiség bérbeadás.

Budapesten a belvárosban egy jóforgalmu

vendéglő helyiség

bérbeadandó. — Evi bér 3000 frt. —
Bővebb értesítést e lap kiadóhivatala ad.

Szálloda bérbeadó!

Egy dunántuli 30.000 lakossal bíró s a déli és nyugati vaspályai állomását képező városban — a fővárostól 9 mérföldnyire — **egy elsőrendű emeletes szálloda** 22 szobával, egy nagy teremmel, egy ujjonnan átalakított ebédlővel és kávéhazzal stb. 1891 november 1 től bérbe adandó Hol? megtudható ezen lap kiadóhivatalában.

LOBMAYER JÁNOS FERENCZ és TÁRSA

BORKERESKEDŐK

Budapest, IV. kerület Károly-körut 18. szám.

Ajánlják nagyválasztéku kitünő minőségű Congo, Souchong, Caraván, City of London

TEA T továbbá

valódi Jamaika és Cuba-RUMOT, Old Tom Gin, Whisky, Sherryt, Malagát, Madeirát, **COGNACOT és PEZSGÓKET.**

Magyarországi főraktár:

Delbeck & Co., Reims
francia pezsgők.

The Arroba & Co., London
rum és téa.

Girard & Co. Charente
cognac.

Árjegyzékkel bérmentve szolgálunk. Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltnék.

Szabó

Gergely

Asztalos-üzlete Budapest, üzlet: Ujvástartér 5. Szilágyi-utca sarok.

Raktáromon tartok saját gyártmányu legjobban készült előszoba' cselédszoba, konyha és vendéglők berendezésére, fabutorokat, fuedényeket és különféle mángorlókat, ugyszintén bolti-áldványokat fiókkal és anélkül, bormérő asztalokat és mindennemű üzlet részére pultokat továbbá kemény faszékeket kerli széleket és asztalokat nagyban és kicsinyben jutányos árért, számítva, ugyszintén irodai berendezéseket.

Tisztelettel

Szabó Gergely, asztalos-mester.

LAKOS LAJOS
es. és kir.-udvari szállító
BUDAPESTEN
Takarék Tűzhelyek Készítő
RAKTÁRON TART
minden alakú
TŰZHELYEK
IRODA és RAKTÁR
IV. LIPÓT és KALAP utca 10. GYÁR BEZERÉDY utca 8

PAPRIKA

Paprika legfinomabb	... 100 kilo	88.— frt
Debreczeni kolbász...	... » »	72.— »
Paprika kolbászka	... » pár	8.— »
Tarhonya tojasos	... » kl.	32.— »
Vöröshagyma	... » »	5.50 »
Fokhagyma	... » »	12.— »
Zöldség vastag legszebb...	» csom.	3.50 »
Uj krumpli	... » »	3.50 »

BENISCH S. J.
Szegeden.

Eladó ház.

Ercsiben, vasut- és hajóállomás helyben, egy

szép uri lak.

mely áll 3 szobából, verandából, padlás, pincze s a hozzátartozókból, előnyös feltételek mellett olcsón eladó.

Tudakozódní lehet kiadóhivatalunkban

Bécsi

arany-folyadék

(ezüst és réz színben is).

Ezen folyadék ecsettel való egyszerű hemázolás által mindennemű tárgyakat: mint keretek-, esillárok- és gipsz-állványokat gyönyörűen és tartósan megaranyozza. Kapható a készítőnél:

Fischer Em., Bécs,

VI., Gumpendorferstr. 81.

Üvegecskékben (ecsettel és használati utasítással) 40, 60 kr., 1 frt és 2 frt 50 krért. Szétküldés utánvétellel (legalább 1 forintért).